

DE WERKELIJKHEID VAN MENS EN GEEST

18 december 1962

Goeden avond vrienden,

Wij leven vlak voor Kerstmis. Kerstmis, een vredefeest, een feest van geboorte. Dit feest heeft op aarde soms heel eigenaardige uitwerkingen. Wanneer wij ons realiseren dat het weer bijzonder sterke krachten brengt (Goddelijke, geestelijke krachten) dan moeten wij ons toch afvragen, waarom dit Kerstfeest betekenis heeft. Het is natuurlijk mooi te zeggen, dat in een ver verleden Jezus werd geboren in een stal te Bethlehem. Maar dit feit alleen verklaart ons niet, hoe deze tijd voortdurend invloed heeft op de mens en dat het juist in deze periode is, dat naast rust ook een enorme uitbarsting van meestal positieve kracht geschiedt.

Ik geloof dat wij daarover redelijk moeten nadenken.

Er is dus sprake van een bijzonder gunstige toestand. Kerstmis ligt juist in de periode dat de zon terugkeert, dat wil zeggen de periode van rijzend licht. Deze midwinterzonnenuwende, die dus hier ook wel een rol speelt, plus de gedachte aan een geestelijke verlossing, betekent voor de mens buitengewoon veel.

De Christenen - al vormen ze dan in verhouding de minderheid van de mensheid - beleven hier zeer sterk iets, wat elders haast niet bestaat: Een vredig erkennen van licht, van een komend licht.

Voor ons, in de sfeer, geldt ongeveer hetzelfde. Reizend door de werkelijkheid van de Kosmos komen wij te staan voor het verbluffende feit, dat naarmate wij verder gaan in de richting van het Goddelijke onze wereld kleiner wordt, de dingen worden onbelangrijker. De grote spanningen van een wereld vloeien terug tot rimpelingen als in een vijver. De schijnbaar grote Kosmische gebeurtenissen blijken uiteindelijk niet veel meer te zijn dan een steentje op een grinthoop. Gelijktijdig ontdekken wij dat wij zelf onbelangrijk zijn als entiteit. Maar juist dit inzicht van onbelangrijkheid, dit besef dat wij niet kunnen heersen, dat wij niet kunnen leiden, dat wij niet een ander kunnen domineren, maakt het ons mogelijk om de werkelijkheid te leren verstaan.

Wij weten dat de toestanden, die wij belangrijk achten, niet altijd voor de mens belangrijk zijn, dat onze poging om het menselijk weten tot uitdrukking te brengen overheerst wordt door onze erkenning van grote krachten, grote werking. Daarom kunnen wij niet onfeilbaar zijn voor de mens, zoals God vanuit het menselijk standpunt niet onfeilbaar is. Dat is erg kettens gezegd. Als u op het kwaad acht geeft dat in de wereld bestaat, bent u geneigd te zeggen: "God, Gij hebt gefaald". Dan kunt u zeggen: "Ja, maar Hij heeft het goed gemaakt door Zijn eniggeboren Zoon op aarde te geven". Waarmede wij overigens een polynesische theorie aanhangen en niet de oorspronkelijk Christelijke. Maar dan is er toch iets verkeerd gegaan. God is vanuit het standpunt van de mens niet onfeilbaar, omdat een mens slechts een klein deel beseft en God het geheel is. Want naar ons inzicht is God alwetend.

Hoe vaak zal het u zelf gebeuren, dat u bepaalde dingen wel weet, maar ze eigenlijk niet uitdrukt, er overheen spreekt. Wanneer u schrijft, denkt u er dan nog aan hoe een letter wordt opgebouwd uit lijntjes? Zeker niet. Dat is voor u natuurlijk. Zo is het ook bij ons. Details zien wij over het hoofd. Wij zijn gewend om te schrijven met bepaalde lijnen van denken, en wij nemen aan dat iedereen ons begrijpt. Bovendien nemen wij al te vaak aan dat iets bekend is. In die zin zijn wij dus niet alwetend. Verder leggen de mensen een grote nadruk op het gebeuren op aarde - op hun theorieën en ontwikkelingen, waarvan wij ons afvragen wat deze nu eigenlijk betekenen in de evolutie van de oneindigheid. Wij kijken er niet meer naar, ze zijn als zandkorrels op de vloer waar wij overheen lopen. Maar voor u zouden wij die korrels moeten kennen, voor u zijn zij belangrijk.

Op deze wijze is onze tocht naar Het licht - ons Kerstgebeuren - een voortdurend negeren van het onbelangrijke en een terugvinden van dat wat in ons leven belangrijk is.

Sprekend over Kerstmis kan ik u alle oude clichés geven: het Kindje in de stal, de koude nacht enzovoort. Maar wat zegt dit alles? Het is dood omdat de mens het niet meer beschouwt als een persoonlijk beleven, omdat hij het enkel ziet als het verhaal van Onze Heer die op aarde kwam.

Ik wil u echter op iets anders wijzen namelijk op de verlossingsgedachte.

Zoals het voor ons een verlossing is om het onbelangrijke achter ons te laten, en steeds meer het wezenlijke van de Schepping te beseffen, zo is het geloof ik ook voor de mens een verlossing, wanneer hij de onbelangrijke factoren van eigen leven opzij schuift, en het werkelijk belangrijke doet. Dat is niet altijd zo eenvoudig. Dit wil onder andere zeggen dat u alle haat en vooroordeel over boord moet gooien, want u leeft in eenheid met de Kosmos. Het Koninkrijk Gods, dat in u is, betekent uiteindelijk de aanvaarding van geheel de Schepping, van al wat Hij heeft voortgebracht, en niet slechts van een klein deel dat u prettig vindt.

Dan zult u zich afvragen: "Wat is er in een mens werkelijk belangrijk?" Heeft de mens behoefte aan een gemeenschappelijk moreel besef? Volgens mij niet, dat heeft hij alleen nodig zolang hij zich niet bewust is van God en zijn band met God. Maar beseft hij zijn band met God, en gebruikt hij dit zogenaamd algemeen moreel besef dan nog als leidsnoer in zijn leven, dan verwaarloost hij de God die in Hem leeft. De mens die verlossing zoekt, heeft ook geen behoefte meer aan vaste levensomstandigheden. Natuurlijk, u bent er aan gewend, u heeft uw huis waarvoor u moet zorgen. En er moet altijd wat op tafel zijn. En u heeft verplichtingen. Maar zijn die dingen nodig? Neen, wezenlijk zijn ze niet. Alleen, u moet er zelf eerst afstand van doen en dat kost pijn. Pas wanneer u afstand heeft gedaan, staat u vrij voor God.

Hier speelt het begrip van het groeiend licht een belangrijke rol. Wanneer het nacht is en u loopt buiten in het veld, dan moet u eens zien hoe wonderlijk soms de vormen zijn van bomen en struiken, hoe vreemd en geheimzinnig het landschap is, vooral wanneer er een ster glinstert, wanneer er een maan ergens aan de hemel staat, en het blauwe licht, de tekens van alle dingen. Dan vraagt u zich af: "Leef ik in een sprookjeswereld?"

Het is zo mooi en dan wordt alles ineens zo gewoon. Maar, God zoeken, het groeiend licht aanvaarden, wil niet zeggen dat uw sprookjeswereld nu reëel wordt, dat de schim van een dwerg die daar staat ineens beweegt, een levende dwerg wordt die komt vragen of hij iets voor u kan doen, dat er elfen komen uit de bomen of uit de bloemen, uit het water. Neen, het groeiende licht aanvaarden betekent doodgewoon, dat u dan weer alle dingen normaal ziet.

Verlossing is terugkeren tot de norm, de norm van de werkelijkheid. Die werkelijkheid kunt u misschien naderen vanuit een menselijk standpunt. Ze heeft veel onaanvaardbare facetten, die we dan maar op de koop toe nemen. Natuurlijk, maar zijn ze werkelijk onaanvaardbaar en nemen we ze maar op de koop toe? Laten wij onszelf niet bedriegen. Er zijn dingen waarin wij wèl, andere waarin wij feitelijk niet kunnen leven. Het compromis dat wij sluiten mag echter nimmer onszelf betreffen.

Wij kunnen een compromis sluiten met de wereld, omdat die wereld het recht heeft op haar eigen wijze te leven. Maar voor ons zelf moeten wij afstand doen van het compromis.

Wij moeten ook afstand doen van de beperking van het denken. Dat is voor de meeste mensen de grootste ketterij die wij kunnen uitspreken. Een mens die waarlijk gelooft, in wie God waarlijk leeft, heeft geen behoefte aan stoffelijke kennis, aan stoffelijke wetenschap. U vindt het helemaal niet vreemd in het Kerstverhaal te horen, dat een drietal wijzen uit het Oosten (astrologen), zo maar over grote delen van de wereld trekken om een ster te volgen. Een moderne mens zou zeggen: "Daarvoor moet u lichtelijk getikt zijn. Een ster aan de hemel kan wel wat zijn, maar laten wij eerst wachten tot wij wat horen. Wij moeten toch zekerheid hebben. Het is toch niet redelijk zo maar in het wilde weg te reizen". Toch staan er drie wijzen bij de kribbe. De herders? Er zijn ongetwijfeld dieren die de kudde kunnen aanvallen. Ze zijn toch aangesteld om die kudde te hoeden, het is hun levensonderhoud. Als ze daarin falen, wat moeten ze dan beginnen? Er komt nu een Engel die zegt: "Er is een kind geboren in Bethlehem". Wat zeggen ze: "O! Wij zullen eerst eens uit gaan maken wie of wat moet blijven bij de schapen?" Neen. Ze gaan en ze vinden ergens een licht, dat heel veel geleerden en groten van die dagen zeker niet hebben gevonden.

Of Pinksteren? Ze zitten bij elkaar in die graanopslagplaats te denken en te piekeren. Nu zou iedereen kunnen begrijpen dat naar buiten gaan en over Jezus spreken, in een tijd die vervolging vreest, waanzin

is. Wat zou u doen voor uw persoonlijk aanzien? Zij denken er niet over en ze spreken talen die ze nooit geleerd hebben.

Met andere woorden, er is iets wat voor de mens belangrijker is dan de rede. En dan moeten wij niet terugvallen op het dierlijk instinct. Natuurlijk niet, in elke mens schuilt het dierlijke en het speelt een rol mee. Geloof u maar, die herders hebben hun geringe gave gebracht, wat melk of wat kaas en ze hebben misschien een lammetje geofferd, zoals dat zo vroom wordt voorgesteld. Maar denkt u nu werkelijk dat ze ook niet flink gegeten hebben en gedronken? Dat hebben ze natuurlijk gedaan, het zijn ook mensen. Maar ze werden geleid door het begrip van het Hogere, en dat begrip heeft alle rede uitgeschakeld.

Wanneer u wil bekvechten met een ander over wie gelijk heeft, gaat u de rede gebruiken als een wapen. Zolang het gaat om een medemens zonder meer kunt u dat doen. Maar op het ogenblik dat God, een Goddelijke kracht, daarin leeft, of zelfs maar dat u kunt aannemen dat een Goddelijke Kracht mee spreekt, heeft het geen zin om de rede en uw eigen stellingen te gebruiken.

Per slot van rekening hebben ze ook niet gezegd: "De Messias, de Koning der Joden, kan die zo maar geboren worden, en is het nu wel een kind uit het huis van David?" Neen, ze zijn er naar toe gegaan.

Zo mogen wij ook niet zeggen: "Ja, maar zou het wel waarschijnlijk zijn, en is het wel aanvaardbaar, en kan het bewezen worden? Als wij, zoals wij leven, het licht aanvaarden, dan moeten wij ook niet vragen of dit licht nu ook bij alles wat wij zijn past. Neen, dan moeten wij eenvoudig zeggen: "Wat niet past, laten wij dat verliezen, en laat ons daarvoor die nieuwe werkelijkheid vinden".

En dan zijn wij niet alwetend en niet onfeilbaar, maar wij kennen het Licht en wij zijn er gelukkig om. Dat is nu eigenlijk het punt, dat ik vandaag wil beklemtonen. Er komt een ogenblik dat de rede ophoudt zin te hebben als middel om onszelf te controleren, dat alleen nog onze gevoelswereld, ons begrip van het Hogere vooral, spreekt. Dan zegt u niet meer "ik", "de mijnen" of "wat van mij is". Dan zegt u "Licht" of "God", zoals u in Hem gelooft.

Die God, waarin u denkt te moeten geloven, is soms een rationalisatie. Hij is niet altijd werkelijk. Hij is soms maar een klein deeltje van de werkelijkheid. Maar u kunt niets denken wat niet bestaat. Wij kunnen niets scheppen - zelfs niet in gedachten - wat buiten God leeft. Daarom, vrienden, elke benadering van God is goed zolang zij niet gedictieerd wordt door onze rede, door ons voordeel, of zelfs maar door dat wat "men" ons leert. Dat geldt dus net zo goed voor wat wij u leren. Alleen dat wat in u zelf leeft, geldt als een zekerheid voor u. En dan moet u niet zeggen: "Nu ben ik groter, sterker, wijzer dan een ander", laat dat licht in u dan werken. En zeg niet "Ik ga Gods taak vervullen". Weet u wat Gods taak is? Zolang het om u zelf gaat, ja! Wanneer u weet wat u wil, welk doel u heeft, kunt u zeggen: "Ik begin, en als het goed is zal God mij helpen, zal de geest mij helpen, zal ik de leiding, de kracht ontvangen die noodzakelijk is".

Zeg dus niet: "U heeft ongelijk". Aanvaard wat geboden wordt en doe het zo goed, zo redelijk mogelijk. Volg uw innerlijke stem. Zeg: "Hier moet ik de eerste zijn, hier moet ik erkennen, hier moet ik werken, hier moet ik creëren. Maar zodra het God is ben ik niets, dan is het God door mij". En of God daarvoor de vorm kiest van een geest - de geest die Hij toch ook bezielt - of dat Hij komt als een lichtend sacrament, wat maakt dat voor verschil uit?

Wij moeten oppassen, dat wij juist in een periode als deze, de periode van veel licht, spanning en verwarring, niet ergens vastlopen in redelijkheid of in wat "wij" denken of geloven.

Nu van de Kerstsfeer terug naar de wereld.

De politiek van de angst regeert de wereld. Wie het lef heeft om voor te gaan, op het gevaar af dat hij vernietigd wordt, krijgt een tijd lang zijn zin. Maar hij weet nooit hoe ver hij kan gaan.

Wij beroepen ons op God, op ons systeem, op onze leer, maar leven die dingen werkelijk? Kunt u al die spanningen verwerken? Kan de wereld deze dragen, jaar na jaar, zonder uit elkaar te spatten? Wie redelijk is ziet in dat het op deze manier niet verder kan. Wat op het ogenblik gaande is moet resulteren in wereldondergang, tenzij iets verandert. En dat is nu die lichtende Kracht waarover wij het hebben.

Aanvaarding is het machtigste wapen in geheel de Kosmos. Al gehoord van die bankrover, die door een menigte werd achtervolgd en niet gepakt werd, omdat hij met die menigte meeliep en "houdt de dief" riep? Wanneer wij een vijand hebben en hem helpen zijn doel te verwerkelijken, dan kan hij niet tegen ons op. Gaan wij hem bestrijden, dan geven wij hem de kans ons te overwinnen. Dat geldt zeker voor de huidige wereldsituatie. Met geweld is niet te winnen, ook geen welvaart. De welvaart die vandaag

nog bestaat is over een jaar of twee wel verdwenen. Enkel de beursaandelen staan dan weer wat hoger. U kunt geen illusie met geweld afdwingen op de werkelijkheid. De waarheid over die "Lichtende Kracht", het "Witte Licht" is, dat zij een onmiddellijke uiting is van de Goddelijke Liefde.

Wat is Goddelijke Liefde?

1. Het in stand houden van alles, opdat het zijn eigen weg kan gaan.
2. De kracht die eenieder in zich kan ervaren en vanuit zich kan gebruiken, om in overeenstemming met de werkelijkheid - zoals God die heeft geschapen en niet zoals de mens die denkt - te leven, te werken en te bereiken.
3. Alles waarin wij vertrouwen en zekerheid kunnen vinden. Zekerheid en vertrouwen kan de wereld u niet geven, een geloof ook niet altijd. Alleen het erkennen van die Liefde in uzelf geeft u zekerheid, waarbij de dood verzinkt, waarbij tijd en ruimte verschrompelen, waarbij alleen "leven" als waarde overblijft.

Die Goddelijke Liefde noemen wij "Het Witte Licht". Het is levenskracht, prana, manna. Het is al wat u maar kracht wilt noemen: Het is uw leven, het kan uw gezondheid zijn, het is de wilskracht, het zuiver inzicht, het zuiverder denken, wanneer u die kracht goed verwerkt. Maar het is ook het negatieve, de versterking van de vernietigende factoren in uzelf, wanneer u ze verkeerd gebruikt.

Die kracht kunt u als mens niet zo gemakkelijk hanteren.

Als geest ervaren wij het werken met het "Witte Licht" soms als een grote en hoge taak.

Ik zeg "ervaren" want wij mogen ons niet opdringen. U moet uzelf eerst als het ware vergeten en aanvaarden, dan pas kunt u verder.

Wat kunnen wij nu van die Goddelijke Liefde verwachten?

Zoals reeds eerder meegedeeld: De verscherping van tegenstellingen voor wie negatief is, evenzeer als de vergroting van kracht voor wie positief is. Wanneer nu, zij het slechts weinig, mensen in zich die kracht positief gaan gebruiken, en tegen al die haat en spanning de volledige aanvaarding stellen van al wat bestaat, wat dan? Dan is er een kracht die niet "tegenstand" is, waar het kwade is wordt het door de Goddelijke Liefde zelf gedwongen om zich te herzien, dan wel te vernietigen. Het goede leeft sterker dan voordien, wordt dus krachtiger. Wanneer deze Goddelijke Kracht dus op aarde komt - zoals in de komende vier, vijf zes weken - en u bent zich bewust van dit Licht en dit leven, of u gelooft op een wijze waardoor u dit licht kunt ondergaan, dan is er een factor geschapen die aan die spanningen een heel ander aanschijn geeft, dan wordt de vernietigingswil plots gefrustreerd door een liefde, die de vernietiging dwingt zichzelf te erkennen, en haar als enige mogelijkheid de zelfvernietiging overlaat. Haat en wantrouwen worden dan tegemoetgetreden met zo'n liefdekracht, met zo'n begrip, met zo'n aanvaarding, dat, wanneer ze niet opgeheven worden, het alleen nog door wantrouwen aan het eigen ik kan zijn. En wie niet aan zichzelf gelooft, wie zichzelf voortdurend wantrouwt, gaat aan zichzelf ten onder. Daarom is deze kracht wel van een buitengewoon groot belang.

Deze dingen mag u niet alleen maar geloven. Het zijn krachten, al staan ze nergens wetenschappelijk vastgesteld, u kunt er dus mee werken. Het werken met een Goddelijke Kracht noemen wij vaak magie, en in deze zin is Jezus een magiër wanneer Hij een mens geneest, wanneer Hij profeteert of een dode opwekt. Magie is het gebruik van de krachten die liggen in de wereld, Goddelijke Krachten. Magie is het gebruik maken van de eeuwige wetten der natuur, waarmee u de wereld kunt veranderen door uzelf te maken tot het brandpunt van die kracht, maar ook tot de lens waardoor die kracht wordt verder gestraald en gericht op uw doel. Voor deze kersttijd is dit toch wel zeer belangrijk.

Wanneer u, vrienden, gewoon verder leeft, of denkt dat de geest - of iemand anders - nu eens uw zorgen moet overnemen, komt u niet verder. Maar wanneer u dit licht, dat alom aanwezig is, aanvaardt en niet meer zegt: "Ik wil dit doen of ik wil dat hebben", of "Zo moet het gaan gebeuren", maar wel: "Kracht Gods, werk door mij", wat zal er dan gebeuren? Dan zult u plots bereiken wat u beoogt, zoals de apostelen uit het Pinksterverhaal, de drie wijzen uit het Oosten en de herders uit het Kerstverhaal.

De tijd is zeer nabij waarin u voor uzelf het lichtende doel kunt zien. Onder u zijn er voor wie dit minder dan een maand weg ligt zelfs, dat kan ik zo wel zien. Dit is de tijd om u te bezinnen, om u af te vragen of de krachten die u gegeven zijn - de zending die u verwacht, het woord dat u verwocht, de opdracht, de inwijding - van buitenaf komen, of van binnenuit, als een kracht die spreekt in u zelf en zegt: "Zo en anders niet".

Wat in u leeft in deze dagen is machtig en sterk. Zodra het goed en lichtend is, overheerst het alle dingen, ook de materiële. In deze overheersing beleeft u vernieuwing.

Vernieuwing, verlossing wat moeten wij daaronder verstaan? Is het voor u een verlossing wanneer u van deze wereld vrij komt? Wanneer u van uw zorgen bevrijd bent? Waarschijnlijk niet, want dan heeft u niets meer om over te kniezen, waardoor u zich nog veel ongelukkiger voelt. Is het een verlossing wanneer u uw onzekerheid verliest, wanneer u het wantrouwen tegenover uzelf, uw taak, uw werk en uw leven kwijt raakt? Ja, volgens mij wel. Dus een verlossing van uw onzekerheid.

Vernieuwing betekent totale verandering, totale ommekeer. Maar is de grootste vernieuwing niet een verandering van de waarden die in ons leven? Wanneer dingen die eens een grote ergernis waren opeens begrijpelijk en aanvaardbaar worden, wanneer zij deel kunnen worden van een positief denken en streven, is dan de wereld niet veel meer vernieuwd dan wanneer ze een totaal ander gewaad had gekregen, een andere structuur, maar dezelfde problemen behield? Verlossing en vernieuwing kunnen nooit slaan op het uiterlijke. De geest leeft vanuit zich en zijn eigen denken. Ook de mens op aarde schept een wereld door zijn overtuigingen en door zijn denken. Daardoor bepaalt hij wat die wereld voor hem is, hoe ze voor hem leeft, wat hij daarin kan betekenen, hoe hij zichzelf daarin durft vertrouwen en geven, of zichzelf afsluit.

Deze tijd van vernieuwing, voor u en voor de wereld, is echter geen periode van mirakuleuze tekenen, wèl een tijd waarin de wereld anders wordt, waarin dingen die u bewonderd heeft ineens een ander aanschijn krijgen, waarin dingen die u eens verafschuwde aannemelijk worden. U beleeft een tijd van nieuwe waardering van het leven, een andere gevoelsbeleving. Is dit eigenlijk niet het belangrijkste wat u gezegd kan worden? U bepaalt nu zèlf. Dat is altijd een belangrijk woord. Niet: "Er wordt nu voor u gekozen" of " God, de meester, de geest zal u nu de juiste weg nog eens verder tonen". Neen, bent u rijp, heeft u inzicht, heeft u begrip? Ja, aanvaard dan de Lichtende Kracht in uzelf en u zult weten hoe te gaan.

Dit is een soort vrijheid, u moet zelf wel uw keuze doen. Er zullen banden blijven tussen de mensen, samenwerking en leiding moet er zijn. Ook wij blijven, door vele mediums over de gehele wereld, spreken, natuurlijk, maar u kiest. U kiest de kracht, u kiest het magisch vermogen, u kiest het inzicht, de werking waarmee u een vernieuwd "ik" kunt stellen in een wereld die daardoor herboren wordt.

Conclusie: Dit Kerstfeest op de grens van 1962-63 Anno Domini, is een heel belangrijk feest, feest van geboorte van de nieuwe kracht, geboorte van de nieuwe tijd. Niet de tijd van de wederkomst, of van Jezus gezeten op de wolken, die komt om te oordelen. Die tijd is er nog niet. Neen, het is de tijd van de innerlijke vernieuwing, van het geboren worden van een nieuwe tijd, van een nieuwe kracht in de mens, en niet daarbuiten.

Wat zal deze tijd voor u betekenen? Niemand kan het u zeggen, u bepaalt dat zelf. Wat zal hij voor de wereld worden? Dat is makkelijker te beantwoorden. Die Lichtende Kracht betekent zeker, dat bepaalde opvlammende geschillen beperkt blijven. Het ergste zal waarschijnlijk voorkomen worden, alleen reeds door het licht dat op de wereld leeft, door de kracht van de werkelijke liefde, van werkelijke genegenheid, die geen grenzen kent, noch ergens tegenover is gesteld, maar zegt: "Ik geef u mijn kracht, ik werk met u mee opdat u voor uzelf het goede zal vinden en aanvaarden, of, zo u met alle geweld het duister wil, opdat u zich in de duisternis stort, maar ik zal alles doen om het te voorkomen. Ik geef u mijn kraacht, mijn leven, mijn werken."

De eerste zes maanden van 1963 zullen zeer woelig, zeer onrustig zijn. Dan een kleine wat rustiger periode, waarin alle gevolgen uit de eerste jaarhelft algemeen kenbaar worden. Maar iets wonderbaarlijks gebeurt er niet, alles lijkt weer logisch, het vreemde, het verwarrende der vorige maanden valt weg.

De laatste drie maanden van het jaar zullen hun zegel drukken op een toekomst tot voorbij het jaar 2000. Dan valt de beslissing voor de mensheid. Een beslissing die, gezien de kraacht die aanwezig is, en al wat op aarde wordt gedaan en bereikt kan worden, wel gunstig zal zijn. Dat geloof ik eerlijk. Maar u moet zich voorbereiden op een moeilijke en warrige tijd.

Wilt U een raad? Houdt u in de komende maanden niet bezig met wat er buiten u en uw eigen werk, uw eigen mogelijkheden gebeurt. Zorg dat uw eigen zaken op orde zijn. Wanneer ze u toeroepen: "Maar er

is een mirakel gebeurd, er is iets nieuws, iets wonderbaarlijks!" Ga eens zien zo u de tijd heeft, maar werp u niet plots neer, zeggende: "Dit is vast een wonder". Want dan wordt u teleurgesteld en blijkt het geen wonder te zijn, of is het iets wat u zozeer in disharmonie brengt, dat u het licht en de kracht die er zijn niet meer kunt verwerken en gebruiken.

Want zij die in deze eerste tijd licht kunnen verwerken, en daaruit kunnen spreken, leven en denken, zullen ontdekken dat dit licht hen hij blijft. Wat u in deze tijd aanvaardt zal de sfeer bepalen, waarin u in de komende tijd zult leven.

Hou u bezig met u zelf en met uw omgeving. Tracht eerst daar de juiste harmonie te scheppen, niet aan de hand van het redelijke, want dan faalt u, maar aan de hand van wat u in uzelf zult beleven, na enig denken en mediteren. Zeg niet: "Waar blijft nu de geest die mij leidt? Waar blijft mijn meester? Waar blijft die inwijding waarop ik zolang wacht?" Want als u daarnaar zoekt gaat u eraan voorbij.

Laat de dingen normaal gaan. Zorg dat uw leven zo normaal mogelijk verloopt, maar maak het tot een leven, waarin dit geven, dit erkennen van uw wereld in liefde zonder voorbehoud, bepalend is. Aanvaard, doe uw plicht zoals u hem innerlijk ervaart, telkens wanneer een mens op uw pad wordt gebracht. En vraag niet: "Wanneer krijg ik de mirakuleuze macht?" Ontmoet u een zieke en erkent u innerlijk de noodzaak tot genezen, maar weet u niet hoe, zeg dan alleen maar: "Kracht in mij" en u geneest. Wilt u een boodschap uit een andere wereld. en is zij van werkelijk levensbelang, zeg niet: "Ik heb geen medium, waar is mijn kruis en bord, waar is de priester die mij kan zeggen wat er gaande is?" Zeg: "Hier God, ben ik, spreek in mij. Laat de waarheid in mij opborrelen als het water uit een bron", verder niets. Dan komt die waarheid, dan weet u. En dan komt die boodschap voor een ander, ook op kruis en bord, of dan wordt zij ook door een inwijder gebraucht, als het noodzakelijk is. Maar zij, die dit nodig hebben in deze tijd, zijn eigenlijk arm, want zij gebruiken niet ten volle de directe Goddelijke Kracht die in hen is. Zij zijn het die wachten op een invloed van buitenaf.

Wanneer u in deze dagen geconfronteerd wordt met allerhande tegenslagen, zoals onder meer ongenoegen op reis, aansluitingen, verbindingen die niet tot stand komen, stakingen die ontstaan enzovoort, maak u dan niet druk. Als het nodig is dat u uw doel bereikt, zult u uw doel bereiken. Laat u derhalve niet opwinden. Wanneer u denkt dat u alles prima geregeld hebt, en er komt ineens iets tussen, u moet plots alles veranderen bijvoorbeeld, voer dan deze zich opdringende veranderingen door, en vraag u niet af wat er verder met uw opzet gebeurt. Aanvaard die verwarring rustig, kalm, geduldig. Zeg tegen uzelf: "Zolang God in mij leeft, wat kan mij dan deren? Ik heb de wereld lief, ik wil hen helpen en niet mijn eigen rechten verdedigen". Doe dat, u zult zien dat dan die verwarringen eigenlijk niets te betekenen hebben, en dat ze u meer harmonie en kracht zullen brengen dan wegnemen, of u verstoren.

Zolang u zich voorhoudt, dat in deze dagen alles kan gebeuren, en u zich afvraagt wat die kracht in u zegt, wat de juiste keuze of weg voor u is, gaat het goed.

En dan een laatste raad: U zult mogelijk in deze dagen iets beleven en zeggen: "Nu weet ik het". Zeg dan niet: "Nu ben ik een gezondene op deze wereld". Blijf net dezelfde die u was. Misschien dat u ineens de waarheid omtrent de Kosmos als een flits inziet. Denk dan niet: "Nu heb ik het geheim, en al het andere deugt niet". Aanvaard wat u wordt gegeven en geef het verder door daar, waar u weet dat het aanvaard kan worden, waar het noodzakelijk is. Bied wat u verwerft aan, maar dring het nimmer op. Wees vooral overtuigd dat u slechts door nederig te zijn, door bewust te zijn van de onbelangrijkheid van uw eigen wezen, in het totaal van die Kosmos, de Krachten des Lichts waarlijk kunt ervaren. Zodra u zegt: "Ik" is het fout. Maar zegt u: "God door mij", en verder niets, dan mogen die anderen hun weg gaan, ik zal ze helpen en steunen, en ze hebben misschien gelijk voor zich, maar dit is mijn weg. Dan is het goed.

Het is een ontwikkeling van meerdere maanden, voor sommigen zelfs meer dan een jaar. Ze komt nu tot een brandpunt. Aanvaard het Goddelijk Licht, de Goddelijke Liefde. Vraag u niet af of het redelijk is waartoe u zich gedrongen voelt. Vraag u slechts af of het mogelijk is voor u. En denkt u dat het niet mogelijk is, betrouw en bouw op die krachten, en het wordt mogelijk. Dit brandpunt omvat in zijn geheel ongeveer zes weken, het kan voor u zelf een grote winst betekenen. Wie nu die kracht ervaart is zeer gelukkig. Hij die haar aanvaardt, en er nog niet direct de uitwerking van ziet, zal dit in het

komende jaar ervaren. Maar hij die denkt: "Het moet mij eerst mooi aangeboden worden, versierd als het kan", is arm, want zodra die kracht voorbij is heeft hij niets.

Zij die weten waarover ik spreek zullen beseffen, dat ik iets heel belangrijks heb gezegd.

Zolang u bereid bent het Licht te aanvaarden, zonder daar ook maar enig belang voor uzelf in te zoeken, zonder uw rede te stellen boven Gods werkelijkheid, zonder uw eigen vooroordeel te plaatsen boven de Goddelijke Liefdekracht, die werkzaam is, zult u over ongeveer 14 maanden kunnen zeggen: "Ja, dit was waar".

Ik hoop iets te hebben bijgedragen, opdat u die waarheid eerder zou kunnen beseffen en daardoor sterker zou meewerken met alle krachten, die licht, liefde en vrede brengen op aarde.

Ik dank u.

GRADEN VAN BEWUSTZIJN

Bij het beantwoorden van uw vragen zal het u opvallen, dat sommige uw belangstelling hebben, andere niet. Net eender merkt u, dat de mensen met de een wel, met de ander niet harmonisch kunnen zijn. Op grond hiervan dient u zich het volgende te realiseren:

De verschillende golven van bewustwording - graden van bewustzijn - hebben als gevolg een overeenkomend ondergeschikt zijn aan verschillende grootmeesters of heerschappijen in de Kosmos.

Niet elke mens heeft dezelfde levensmogelijkheden en bestemming. Zij die eenzelfde bestemming hebben, zullen over het algemeen onderling harmoniëren, zelfs wanneer ze niet onder hetzelfde sterrenbeeld zijn geboren. Met enkele anderen zullen zij meestal wel, met velen echter niet harmonisch kunnen werken.

U kent de idee van een geestelijke keten. Gezien vanuit een geestelijk standpunt mag men zeggen, dat eenieder vooreerst harmonie moet zoeken met wie hij harmonisch kan zijn. Ook de groep waartoe hij behoort zal dit als geheel betrachten met andere groepen waarmede harmonie mogelijk is. Dit betekent dat steeds een drietal groepen onderling een zuivere harmonie bereiken, de andere zijn meer of minder aanvaardbaar. Maar omdat dit voor elke groep geldt, zal een van de drie groepen op haar beurt een harmonie kunnen kennen met een groep die niet tot het trio behoort. Zo ontstaan relaties die onder meer in beelden van sterren worden uitgedrukt: De driehoek, de 4, 5, 6, 8, en 12 puntige ster. Deze nu geven als symbool uiting aan de aard van deze relatie. Hierop kan men dan de volgende thesen grondvesten:

Bij en voor al mijn werken, waarbij geestelijke - althans niet zuiver stoffelijke - krachten betrokken zijn, ben ik verplicht vooreerst na te gaan met wie ik in mijn huidige toestand goed harmonisch kan zijn. Deze harmonie moet ik zo goed mogelijk verwezenlijken, daarbij afkeer of haat voor anderen vervangen door een zekere onverschilligheid. Dit is niet te voorkomen.

Enkel zo is het mij mogelijk in het leven juist die elementen rond mij te verzamelen, met wie ik een juiste geestelijke samenwerking tot stand kan brengen, met wie tezamen ik ook goede stoffelijke mogelijkheden en bereikingen voor mijzelf kan vinden.

Hierbij zal de keten altijd gesloten worden door wie met mij zijn. Ik ben niet in staat de verdere harmonische relaties te bepalen van hen, waarmee ik harmonisch ben, ik kan ze aanvaarden ook wanneer ze mij niet passen.

Op deze wijze bouwt zich een soort netwerk uit, waarbij alle krachten samen komen. Nu pulseert in elke keten een geestelijke kracht, die u kunt vergelijken met een gesloten stroomketen van elektriciteit, of met een ringvormige waterstroom. De kracht die in het geheel bestaat zal via de harmonische band voortdurend in eenieder optreden. Zo ook zal elk deel van deze kracht altijd in elkeen tot uiting kunnen komen. Deel zijnde van het Heelal, kan men op deze wijze deel hebben aan de volmaaktheid van de Kracht waaruit het Heelal bestaat.

Dientengevolge zal men voor zichzelf moeten nagaan welke richting van denken en leven de juiste is. Men zal dan moeten leven overeenkomstig de wetten van deze richting.

Belangrijk zijn daarbij de elementen die men magie en esotherie noemt. De magisch werkende mens projecteert zijn krachten naar buiten, de esothericus bezint zich op de in zichzelf ontdekte krachten. Beiden vullen elkaar aan. Een esothericus die niet harmonisch is met een magiër bereikt niets. Een

magiër die geen contact heeft met een esothericus zal de ware basis voor zijn werken missen, en de mogelijkheid om zijn krachten juist te richten.

Het is dus zeer belangrijk dat men niet slechts harmonie zonder meer zoekt, maar dat men binnen deze harmonie tevens een aanvulling van eigen wezen vindt. Men kan niet even sterk zijn in magie en in esotherie, wel kan men beide richtingen beseffen en in een ervan volledig werken.

Wanneer u een richting hebt gekozen zult u er zorg voor moeten dragen dat anderen uw tekortkomingen compenseren, u kunt dit nimmer doen door aan die anderen eisen te stellen. Wèl door met die anderen zo juist mogelijk harmonisch samen te werken en te denken. De esothericus beleeft innerlijk, maar zijn innerlijke sereniteit plus zijn gedachten draagt hij over aan de magiër. De magiër met zijn kennis van krachten en wetten, die hij door besprekingen ten dele overdraagt aan de esothericus, zal op de basis die de esothericus heeft en het besef daaruit voortvloeiend, voor zich ook innerlijk krachten kunnen definiëren. Hij zal zijn kracht daardoor juistere kunnen richten en een beter resultaat bereiken.

Handelend over een dergelijke keten en de daarin optredende harmonieën, spreken wij niet alleen over de mens in de stof, maar tevens over de geest in verschillende sferen en werelden. Al wat bewustzijn heeft kan tot deze keten behoren. Kosmis gezien maakt alles er deel van uit.

Belangrijk is, dat wij ons niet spiegelen aan onze tegenstellingen. Waar elke keten in zich bestaat uit wezens die, door de Goddelijke Scheppingskracht doorstroomd, hun aandacht richten op de kern van de cirkel, God zelf, zullen zij namelijk deze - aan de overkant zich bevindende - partners zien als demonisch, slecht of onaanvaardbaar. Vanuit zich tot God streven en niet oordelen is hier de juiste houding.

Verder volgt hieruit, dat geest en mens zekere banden met elkaar hebben, maar dat deze wederom door beider eigenschappen en instelling worden bepaald. Niet iedere mens kan elke geestelijke inwijding ontvangen. Niet elke geest kan iedere mens helpen. Niet elke geestelijke les kan voor alle wezens bestemd zijn, en niet alle behoeften van de mens kunnen door alle geest op dit terrein worden bevredigd, er is hier sprake van het vinden van de juiste harmonie. Voor het vinden van deze harmonie zou ik u enige eenvoudige raadgevingen willen voorleggen:

1. Roep nimmer tot een bepaalde geest of kracht, maar aanvaard de geest of de kracht die zich door u openbaart, zonder een gevoel van weezin, verwerping of kritiek in u te verwekken.
2. Ga op dezelfde wijze te werk bij het kiezen van uw gezelschap - de mensen waarmee u werkelijk omgaat - zover dit u sociaal mogelijk is. Op deze wijze scheidt u ook stoffelijk de keten en de kring, waardoor u de beste resultaten kunt bereiken.
3. Stel nimmer een eis of voorwaarde, wanneer u met anderen of met de geest tot samenwerking komt, maar wees u wel bewust van uw eigen doel.
4. Stel u zelf dit doel steeds algemeen genoeg, om aan de andere partij de mogelijkheid tot variatie te laten. Het weten van de ander kunt u nooit volledig beseffen, ook niet wanneer u de harmonie met hem volkomen aanvaardt.
5. Begrijp wel dat in dit opzicht geen enkel verschil kan bestaan tussen geestelijke en stoffelijke banden. De geest is in deze niet uw meerdere noch uw mindere, onverschillig of de geest u helpt of u de geest helpt, u bent dan elkaars gelijke. Door de juiste samenwerking verkrijgt u de juiste kracht.
6. Denk in deze dagen zoveel mogelijk in de termen van persoonlijke harmonie. Ga niet alleen uit van de lessen en de leringen, die u van ons of van anderen heeft gekregen, maar vraag u af wat voor u de grootste harmonie betekent, hoe u voor uzelf met anderen de meest juiste samenwerking, het meest juiste samenzijn kunt bereiken. Verwerklijk dit besepte zoveel mogelijk.
7. Vreugde is daarbij zeer belangrijk, ze is namelijk de positieve erkenning van het leven, dus ook van de krachten, die binnen de harmonische verhouding en de kosmische keten uw wezen kunnen doorstromen. Vreugde is een van de kostbare plichten van de mens. Zoek haar nooit in een onbeheerst en ongebonden blij zijn, maar besef dat ze een beperking behoeft om steeds nieuw te blijven. Laat haar nimmer in een roes onder gaan. Het meester zijn over u zelf en toch de harmonische mogelijkheden met de wereld buiten u aanvaardend, zou in deze dagen over uw mogelijkheden, zelfs over uw inwijding kunnen beslissen.

8. Schaam u niet ook een geest, een God, een kracht aan te roepen, die naar het oordeel van anderen lager is. Wanneer u harmonisch bent met Moeder Maria, kies haar. Meent u dat Isis u meer zegt, roep tot Isis, want al deze namen zijn slechts krachten uit het Goddelijke voortgekomen. Zij zijn slechts magische klanken, waarachter het wezen tot wie u zich richt zich verbergt. Zolang u in alle dingen God aanvaardt en boven alle dingen de Goddelijke Wil, kan aldus geen demon worden opgeroepen.
9. Kies voor uzelf steeds de juiste weg, dat wil zeggen de weg, die u zelf kunt gaan zonder enig gevoel van schuld, overdaad of tekort. Doe dit in de komende feestdagen vooral geestelijk. Mediteer, maar niet te veel, bid, maar niet te veel, speel, maar niet te veel. Voorkom zoveel mogelijk alle eenzijdigheid. De mens die in deze dagen eenzijdig is verliest een groot deel van de kracht, die anders in hem zou kunnen worden gewekt.
10. Bedenk dat het varken de spoeling eet, het paard de haver. Misschien is het bitter te erkennen dat u een varken bent, mogelijk wilt u zelfs meer zijn dan het paard. Eet geestelijk en materieel het voedsel dat bij u past en in de hoeveelheden die u kunt verwerken en behoeft. Hij die in alles de juiste maat en de juiste materie voor zich weet te vinden, bereikt de volkomen harmonie, waardoor de oneindigheid in hem tot realiteit wordt gemaakt.
11. In de dagen dat Witte Kracht de wereld beroert, dat de Grote Broederschappen buitengewoon actief zijn, is het logisch dat ook magie of sacrament bijzonder werkzaam is. Kies in deze dagen de wijze waarop u offert en erkent.
12. Tracht in deze dagen voor u zelf te beseffen waarheen u de krachten - die met en rond u zijn - wilt richten. Stel geen voorwaarden, maar offer en ontvang, richt en geef. Op deze wijze zult u in deze dagen zeer grote resultaten kunnen bereiken, zolang deze liggen op het terrein van het geven van hulp aan uw medemensen of aan de geest, het verwerven van nieuw inzicht of het beïnvloeden ten goede van personen.

Minder goed zult u in deze dagen slagen met contacten met de geest, die niet reeds lange tijd zijn opgebouwd, en met nieuwe pogingen tot het wekken van bijvoorbeeld occulte fenomenen. Het gebruiken van de Kraacht ten bate van anderen is in deze dagen zo belangrijk, dat ik u zou willen verzoeken om, zover dit binnen uw geloof en uw mogelijkheden ligt, haar niet ongebruikt voorbij te laten gaan.

Wat ge zijt en waar ge gaat,
steeds zij Licht met alle Schreden
op uw levenspad.
Wat gij zijt en waar gij gaat
en wat het leven u ook tone,
wat ge in 't leven hebt gehad,
moge 't Licht u zijn gegeven
dat in 't eigen ik ontstaat,
zodat Kerstmis in een nieuwe tijd
herboren wordt in een mens
die voor des Scheppers krachten openstaat.